KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2018/1643

af 13. juli 2018

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer indholdet af den benchmarkerklæring, som administratoren af et benchmark skal offentliggøre, samt de tilfælde, hvor ajourføringer er påkrævet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 ([1]), særlig artikel 27, stk. 3, fjerde afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 27, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1011 skal administratorer offentliggøre en benchmarkerklæring for benchmarket eller, hvis det er relevant, for en benchmarkfamilie, hvis det/den kan anvendes i Unionen.

(2) Benchmarkerklæringer bør indeholde omfattende oplysninger om den markedsmæssige eller økonomisk realitet, som benchmarket eller benchmarkfamilien skal måle, sammen en forklaring om, hvornår målingen af denne markedsmæssige eller økonomiske realitet kan blive upålidelig. Det skyldes, at brugere og potentielle brugere er afhængige af sådanne oplysninger for at kunne forstå benchmarket eller benchmarkfamilien fuldt ud.

(3) Benchmarkerklæringer bør anføre de skønsmæssige aspekter ved benchmarkets metode samt processen til efterfølgende evaluering af brugen af sådanne skøn. Disse oplysninger er af afgørende betydning for at sikre, at brugere og potentielle brugere kan forstå benchmarkets eller benchmarkfamiliens sårbarhed over for manipulation.

(4) De forskellige typer af benchmarks (benchmarks baseret på regulerede data, rentebenchmarks, råvarebenchmarks, kritiske benchmarks, væsentlige benchmarks og ikkeværsentlige benchmarks) er omfattet af forskellige krav i forordning (EU) 2016/1011. Benchmarkerklæringen bør derfor klart og utvetydigt identificere den eller de typer af benchmarks, som benchmarket eller benchmarkfamilien tilhører.

(5) Benchmarkerklæringen bør omfatte supplerende oplysninger om kritiske benchmarks med en begrundelse for, hvorfor benchmarket er anerkendt som kritisk i henhold til forordning (EU) 2016/1011, således at brugere og potentielle brugere råder over de oplysninger, der er nødvendige for at forstå det grundlag, hvorpå benchmarket er blevet anerkendt som kritisk.

(6) Ved brug af regulerede data fritages administratorer og deres stillere fra visse forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2016/1011. For benchmarks baseret på regulerede data bør der derfor stilles krav til administratorer om at anføre deres kilder til data og de forhold, som bevirker, at benchmarket betragtes som et benchmark baseret på regulerede data.

(7) Rentebenchmarks og råvarebenchmarks skal på grund af deres særlige karakter overholde bestemmelserne i specifikke bilag til forordning (EU) 2016/1011 i stedet for eller i tillæg til bestemmelserne i nævnte forordnings afsnit II. Administratorer af sådanne benchmarks bør angive dette forhold i benchmarkerklæringen, således at brugere og potentielle brugere har viden herom.

(8) Administratorer af kritiske benchmarks skal overholde bestemmelserne i en udbygget reguleringsordning, der er omfattet af forordning (EU) 2016/1011. Det er derfor vigtigt, at brugere og potentielle brugere informeres korrekt om dette forhold.

([1]) EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1.

(9) Hvis et benchmark har karakteristika, som kendetegner forskellige typer af benchmarks, bør de specifikke bestemmelser i denne forordning for disse forskellige typer af benchmarks finde anvendelse parallelt og i tillæg til de generelle krav om offentliggørelse, således at brugere og potentielle brugere modtager omfattende oplysninger om alle benchmarkets karakteristika.

(10) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet undgås det ved denne forordning at placere en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde på administratorer af væsentlige og ikkevæsentlige benchmarks, idet der stilles krav om et mere begrænset sæt oplysninger i benchmarkerklæringen for væsentlige og ikkevæsentlige benchmarks.

(11) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.

(12) Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed har foretaget åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele i forbindelse hermed samt anmodet interessentgruppen for værdipapirer og markeder, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010, om en udtalelse ([1]).

(13) For at sikre overensstemmelse med den delegerede forordning, som præciserer elementerne i den adfærdskodeks, der skal udarbejdes af administratorer af benchmarks, som er baseret på inputdata fra stillere, er det hensigtsmæssigt at udsætte anvendelsen af denne delegerede forordning med to måneder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Generelle krav om offentliggørelse

1. Benchmarkerklæringen skal angive:

a) datoen for erklæringens offentliggørelse og, hvis det er relevant, datoen for dens seneste ajourføring

b) benchmarkets eller benchmarkenes internationale identifikationsnummer for værdipapirer (ISIN-kode), hvis et sådant findes; som alternativ kan det for en benchmarkfamilie i erklæringen angives, hvor ISIN-koderne er offentligt tilgængelige uden vederlag

c) om benchmarket eller et benchmark i benchmarkfamilien fastsættes ved brug af bidrag af inputdata

d) hvorvidt benchmarket eller benchmarks i benchmarkfamilien kan betragtes som en af de typer af benchmarks, der er anført i afsnit III i forordning (EU) 2016/1011, herunder den særlige bestemmelse, i kraft af hvilken benchmarket betragtes som denne type.

2. Benchmarkerklæringens definition af den markedsmæssige eller økonomiske realitet skal som minimum omfatte følgende oplysninger:

a) en generel beskrivelse af den markedsmæssige eller økonomiske realitet

b) eventuelle geografiske grænser for den markedsmæssige eller økonomiske realitet

c) eventuelle andre oplysninger, som administratoren med rimelighed anser for at være relevante eller nyttige, når det drejer sig om at hjælpe brugere eller potentielle brugere af benchmarket med at forstå de relevante karakteristika ved den markedsmæssige eller økonomiske realitet, herunder som minimum følgende elementer, under forudsætning af at der foreligger pålidelige data om disse elementer:

   i) oplysninger om faktiske eller potentielle deltagere på markedet

   ii) en angivelse af den markedsmæssige eller økonomiske realitets størrelse

3. Benchmarkerklæringens definition af benchmarkets potentielle begrænsninger og af de omstændigheder, hvorunder målingen af den markedsmæssige eller økonomiske realitet kan blive upålidelig, skal som minimum omfatte følgende oplysninger:

a) en beskrivelse af de omstændigheder, hvorunder administratoren ville mangle tilstrækkelige inputdata til at fastlægge benchmarket i overensstemmelse med metoden

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

b) hvis det er relevant, en beskrivelse af tilfælde, hvor nøjagtigheden og pålideligheden af den metode, der anvendes til at fastsætte benchmarket, ikke længere kan sikres, som f.eks. når administratoren anser likviditeten i det underliggende marked for at være utilstrækkelig

c) eventuelle andre oplysninger, som administratoren med rimelighed anser for at være relevante eller nyttige, når det drejer sig om at hjælpe brugere eller potentielle brugere til at forstå de omstændigheder, hvorunder målingen af den markedsmæssige eller økonomiske realitet kan blive upålidelig, herunder en beskrivelse af, hvad der kunne være en usædvanlig markedshændelse.

4. Benchmarkerklæringens præcisering af de kontroller og regler, der vedrører brug af bedømmelser eller udøvelse af skøn fra administratorens eller eventuelle stilleres side ved beregning af benchmarket eller benchmarks, skal omfatte en kort beskrivelse af de enkelte trin i enhver efterfølgende evaluering af brugen af skøn sammen med en tydelig angivelse af den stilling, som den eller de personer, der er ansvarlige for at udføre evalueringerne, beklæder.

5. Benchmarkerklæringens præcisering af procedurerne for revision af metoden skal som minimum omfatte en kort beskrivelse af procedurerne for offentlig høring om eventuelle væsentlige ændringer af metoden.

6. Stk. 3, litra c), og stk. 5 finder ikke anvendelse på benchmarkerklæringen:

a) for et væsentligt benchmark eller

b) for en benchmarkfamilie, som ikke omfatter kritiske benchmarks og ikke udelukkende består af ikkevæsentlige benchmarks.

7. I forbindelse med en benchmarkerklæring for et ikkevæsentligt benchmark eller for en benchmarkfamilie, som udelukkende består af ikkevæsentlige benchmarks:

a) finder følgende bestemmelser i denne artikel ikke anvendelse:

   i) stk. 2, litra c)

   ii) stk. 3, litra b) og c)

   iii) stk. 4 og 5 og

b) kan kravene i stk. 2, litra a) og b), alternativt opfyldes ved at medtage en tydelig henvisning i benchmarkerklæringen til et offentliggjort dokument, som indeholder de samme oplysninger og er tilgængeligt uden vederlag.

8. Administratorer kan tilføje yderligere oplysninger i slutningen af deres benchmarkerklæring, men hvis dette gøres ved at henvise til et offentliggjort dokument med oplysningerne, skal dokumentet være tilgængeligt uden vederlag.

Artikel 2

Specifikke krav om offentliggørelse for benchmarks baseret på regulerede data

For et benchmark baseret på regulerede data eller, hvis det er relevant, en benchmarkfamilie baseret på regulerede data skal benchmarkerklæringen ud over oplysningerne i artikel 1 som minimum anføre følgende i sin beskrivelse af inputdataene:

a) de kilder til inputdata, der er anvendt

b) for hver kilde, den relevante type, jf. artikel 3, stk. 1, nr. 24), i forordning (EU) 2016/1011.

Artikel 3

Specifikke krav om offentliggørelse for rentebenchmarks

For et rentebenchmark eller, hvis det er relevant, en rentebenchmarkfamilie skal benchmarkerklæringen ud over oplysningerne i artikel 1 som minimum omfatte følgende oplysninger:

a) en henvisning, som gør brugere opmærksom på den supplerende reguleringsordning, der finder anvendelse på rentebenchmarks, jf. bilag I til forordning (EU) 2016/1011

b) en beskrivelse af de ordninger, der er indført for at overholde bestemmelserne i nævnte bilag.

Artikel 4

Specifikke krav om offentliggørelse for råvarebenchmarks

For et råvarebenchmark eller, hvis det er relevant, en råvarebenchmarkfamilie skal benchmarkerklæringen ud over oplysningerne i artikel 1 som minimum:

a) angive, om kravene i afsnit II eller bilag II til forordning (EU) 2016/1011 finder anvendelse på benchmarket eller benchmarkfamilien i henhold til nævnte forordnings artikel 19

b) omfatte en begrundelse for, hvorfor henholdsvis afsnit II eller bilag II til nævnte forordning finder anvendelse

c) i definitionerne af centrale termer medtage en præcis beskrivelse af de kriterier, der definerer den relevante underliggende fysiske råvare

d) angive, hvis det er relevant, hvor de begrundelser, som administratoren er forpligtet til at offentliggøre i henhold til punkt 7 i bilag II til nævnte forordning, offentliggøres.

Artikel 5

Specifikke krav om offentliggørelse for kritiske benchmarks

For et kritisk benchmark eller, hvis det er relevant, en benchmarkfamilie, som omfatter mindst et kritisk benchmark, skal benchmarkerklæringen ud over oplysningerne i artikel 1 som minimum omfatte følgende oplysninger:

a) en henvisning, som gør brugere opmærksom på den udbyggede reguleringsordning, der finder anvendelse på kritiske benchmarks i henhold til forordning (EU) 2016/1011

b) en erklæring om, hvordan brugere til blive informeret om eventuelle forsinkelser i forbindelse med offentliggørelsen af benchmarket eller en eventuel fastlæggelse af benchmarket på ny, og om den (forventede) varighed af foranstaltninger.

Artikel 6

Ajourføringer

Benchmarkerklæringen skal ud over i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EU) 2016/1011, ajourføres, når oplysningerne i erklæringen ikke længere er korrekte eller tilstrækkeligt præcise, og herunder under alle omstændigheder i følgende tilfælde:

a) når benchmarktypen ændres

b) når der er en væsentlig ændring i den metode, der anvendes til at fastlægge benchmarket, eller, hvis benchmarkerklæringen er for en benchmarkfamilie, i den metode, der anvendes til at fastlægge et benchmark inden for benchmarkfamilien.

Artikel 7

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 25. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2018.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand